

ПЕТ ГОДИНИ БЕЗ ИСКЪР ШУМАНОВ

Неусетно годините отшумяха в лоното на вечността! Но те не можаха да заличат спомена у сдружените земеделци за: Човека, Земеделеца, Общественика, Писателя, дългогодишния политически емигрант в САЩ, Главен редактор на „Народно земеделско знаме“ и „Земеделско знаме“, един от учредителите на Съюза на писателите земеделци в България – ИСКЪР ШУМАНОВ... и още и още... може да се каже и пише за всеотдайния труженик на БЗНС.

За него Земеделският съюз бе онзи АФИОН, който опияняваше една неспокойна душа, едно неукротимо пулсиращо сърце с пулса на БЗНС!!!

Труден е пътят в политико-обществения живот... Ала Искър Шуманов достигна, завоюва, своя обществен връх – не с пълзене, а с всеотдайни дела, поел кръста върху своите плещи!

Жестока и неумолима е съдбата! Биологическите закони – безпощадни.

На 22 май 2011 г. спря завинаги един вдъхновен живот, живот – поезия, живот – борба за щастие! И той премина дверите на отвъдното.

И ето, че неусетно изминаха пет години без ИСКЪР ШУМАНОВ!!!

Уважаеми земеделци, уважаеми поклонници на перото, да сведем глави пред светлата му памет и тихичко да прошепнем: ПОКЛОН, БАЙ ИСКЪРЕ!!!

От Съюза на писателите земеделци в България

ЗАПЕЙ МИ, БРАТЕ

Горях сред пламъците на борбата,
тиранин ме с вериги окова,
за туй, че волно любих свободата
и бранех в битки с огнени слова!

Ридаят родните простори – чисти.
Земята ни трепери – кръв се лей!
Вилнеят българските комунисти...
Родината настръхнала – немей!

Свинете хранят със меса човешки,
Скравена... Ловеч – новият ГУЛАГ!
Персин потънал сред тела мъртвешки.
А Дунав милва скръбния му бряг!

Балканът се люлее – глухо тътне.
Проклето време – сатанинска нощ...
и хорски трупове Марица мъкне,
Огняново гърми със страшна мощ!

Поля със сълзи братски напоени,
камбаните звънят за пълен крах.
Селата безпощадно разорени
и леден мраз вилней, и леден страх!

Прокапват, тъжно, небесата родни,
заливат мрака с бурни дъждове.
Засъхнали нивята хлебородни
и вихрят се безкрайни ветрове!

А там... на изток, хоризонта мрачен.
Зловещо грей червената звезда...
И КРЕМЪЛ тръпне, потъмнел, невзрачен,
че броди, светъл призрак – СВОБОДА!

Иван Селановски